

[Arne Larsen.]

sen. Det bliver godt nok noget dyrere, men jeg håber, at ministeren vil se meget velvilligt herpå, således at vi i videst muligt omfang beskytter bestående bebyggelser, at vi undgår nedrivninger af boliger. Jeg synes, det er nødvendigt at tage sådanne hensyn.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Det er jo svært at svinge sig op til den samme begejstring over dette lovforslag som hos de tidligere talere. Det er, ligesom sammenligningen halter, når man ser på vægtfylden i dette lovforslag, og hvad vi ellers tidligere har været udsat for i dag — og i øvrigt også heldigvis i trafikudvalget. Derfor kan jeg indskrænke mig til at takke for velvillig modtagelse.

Jeg forstod, at hr. Arne Larsen benyttede lejligheden til at rejse et spørgsmål, der havde en vis tilknytning til hans valgkreds; det var nemlig ikke noget, der havde relevans til spørgsmålet om sporene hernede ved Langebro, men derimod til et andet godsbanespor i sydvestkvarteret. Det er et spørgsmål, vi tidligere har drøftet, og som jeg fortsat vil tilse at se velvilligt på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager.

(Lovforslaget (nr. 17) findes i tillæg A. sp. 253, fremsættelsen i tidenden sp. 283).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Helle Degn: Lovforslaget om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager tilsigter i forbindelse med det forslag til

ændring af straffeloven, som jeg forstår vil blive fremsat i løbet af få dage, at muliggøre Danmarks tiltræden til Europarådets konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Hovedformålet med denne konvention er at skabe mulighed for, at retsforfølgning af lovovertrædelser finder sted i det land, hvor det findes at være mest hensigtsmæssigt, f.eks. i det land, hvor lovovertræderen bor, eller hvor gerningen er begået. Til gennemførelse af dette formål fastsætter konventionen en ordning, hvorefter et land, der efter sine egne regler har kompetence til at retsforfølge en lovovertrædelse, kan anmode et andet land om at overtage retsforfølgningen og gennem denne anmodning overføre kompetencen til retsforfølgning til det anmodede land. Ordningen indebærer således, at det ikke vil være muligt for en lovovertræder at undgå straf ved at spille på de forskellige landes begrænsede jurisdiktionskompetence og f.eks. tage ophold i et land, hvis kompetenceregler ikke muliggør en retsforfølgning af de lovovertrædelser, den pågældende har begået.

Jeg vil imidlertid gerne fremhæve, at ordningen ikke alene indebærer en større effektivitet i retsforfølgningen af lovovertrædelser, men også, at det ud fra hensynet til lovovertræderen — og her tænker jeg ikke mindst på resocialiseringssynspunktet — er værdifuldt, at der skabes mulighed for, at en retsforfølgning kan foregå i det land, hvortil lovovertræderen har den største tilknytning.

Det øgede samkvem mellem landene nødvendiggør internationalt samarbejde også på det strafferetlige område. Imellem de nordiske lande har der allerede igennem flere år eksisteret en ordning, der gør det muligt at overføre retsforfølgning i straffesager. Det er ud fra denne nordiske ordning, Europarådet har arbejdet, og resultatet er blevet denne europæiske konvention, som lovforslaget bygger på.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, agter de andre nordiske lande også at tilslutte sig konventionen. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at en lang række implicerede parter har været hørt under udarbejdelsen af lovforslaget, og at loven ingen forøgede udgifter vil medføre. Vi må glæde os over, at den nordiske ord-

[Helle Degn.]

ning nu til gavn for dem, som skal retsforfølges, kommer til at gælde for en lang række europæiske lande.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget på den socialdemokratiske gruppes vegne.

Adam Møller: Justitsministeren har i sin fremsættelse af lovforslaget givet en grundig gennemgang af dets indhold, og vi har nu af den foregående ordfører fået en fornyet grundig gennemgang af det, så jeg skal ikke knytte mange yderligere bemærkninger her til.

Jeg vil blot sige, at det konservative folkeparti med glæde støtter dette forslag, som vi synes er et fremskridt og en videreførelse af den ordening, vi har haft de nordiske lande imellem. Den konvention, som det drejer sig om, bygger i og for sig på de nordiske landes gode erfaringer på dette område.

Jeg ser lovforslaget som en fordel både for retsmyndighederne i de europæiske lande under Europarådet, som kommer ind i denne ordening, og for borgerne inden for dette Europaområde, og det sidste spiller ikke mindst en rolle for os alle sammen. Retsbeskyttelse er ikke blot noget, man har for de lovlydige borgere, det er også noget, man har for de borgere, der eventuelt kommer i konflikt med loven. Og hvis vi ser på den danske befolkning, er det jo et meget betydeligt antal af den, der på et eller andet tidspunkt i livet kommer mere eller mindre i konflikt med loven. Det kan ske her i landet, det kan ske i udlandet, og det er så en betydelig fordel for disse lovovertrædere, at de kan få sagen behandlet i deres eget hjemland under forhold, hvor sprogvankeligheder ikke spiller ind, og efter deres eget hjemlands lov, og at straffen kan blive idømt efter deres eget hjemlands love og afsonet inden for deres eget hjemland.

Vi synes altså, der er meget betydelige fordele ved denne udvidelse fra det nordiske område til hele det europæiske område, og jeg har endda bemærket, at lovforslaget også giver lande uden for Europarådet mulighed for at tilslutte sig denne ordening. Vi vil anbefale lovforslaget.

Nathalie Lind: Mit partis ordfører, hr. Per Federspiel, er forhindret i at være til stede,

men jeg skal ganske kort sige, at vi fra venstres side ser velvilligt på dette lovforslag og kan tiltræde det.

Man kan måske spørge, hvorfor vi skal have dette lovforslag, før det nævnte forslag om ændring af straffeloven er fremsat, men jeg formoder, det klares op under udvalgsbehandlingen. Det går næppe så hurtigt, men vi må selvfølgelig tage det forbehold, at vi må se, hvad straffelovsændringen går ud på.

Det er efterhånden blevet skik, at man for at undgå fortolkningstvivl ophøjer en konvention til dansk lov ved direkte indførelse i en lovtekst som supplement til ratifikationen. Jeg synes, det er et rigtigt synspunkt, og vi kan ud fra dette anbefale lovforslaget, ligesom vi gerne vil rose det for dets koncise form. Man må vel også sige, at det er et naturligt supplement til selve udleveringsinstituttet.

Vi går altså positive til udvalgsbehandlingen.

Gudme: Det er et stiltfærdigt lovforslag, som den nye justitsminister debuterer med her i folketinget, og jeg kunne næsten fristes til at sige, at hvis de kommende forslag, ministeren kommer med, har samme stiltfærdige karakter, så får vi et meget roligt år i retsudvalget, måske for roligt efter det temperament, som både justitsministeren og vi andre har.

Med hensyn til selve lovforslaget kan jeg slutte mig til de tidligere ordførere og sige, at vi betragter dette som en ønskværdig foranstaltning. Lovforslaget er en opfyldelse af en traktat, der forfølger et formål, vi kan anerkende, nemlig dette at man tilvejebringer aftaler af samme art, som vi i forvejen har mellem de nordiske lande, nu mellem europæiske lande med en retsorden, som vi i alt væsentligt kan anerkende og føle os på linje med. Det vil altså sige, at det er med lande, der har strafferegler og sanktionsformer, som i det store og hele stemmer overens med de regelsæt, vi kender i Danmark. Da ingen forpligter os eller tvinger os til at anvende andre regler end dem, vi selv føler os på linje med, eller udlevere til retsforfølgning til andre lande i tilfælde, hvor der virkelig foreligger afvigelser mellem vores opfattelse af, hvad der bør gøres strafbart, og hvordan man kan straffe, kan der ingen

[Gudme.]

betænkelighed være ved at tiltræde en sådan regel.

Vi kan derfor støtte lovforslaget. Jeg tror, det vil være ønskeligt, at vi får lejlighed til ved en behandling i retsudvalget lidt nærmere at få illustreret de praktiske følger af lovforslaget, men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi støtter dets gennemførelse.

Ruth Olsen: Dette lovforslag om at tiltræde et stykke praktisk europæisk samarbejde kan vi godt tilslutte os. Vi vil se velvilligt på lovforslaget i udvalget.

Justitsministeren (Hjortnæs): Jeg takker for den meget velvillige modtagelse, og jeg vil da gerne sige til hr. Gudme, at jeg er naturligvis glad for, at min debut her i salen kan få lov til at foregå på sådan en stilfærdig måde, men jeg forstår også på hr. Gudme, at det heller ikke var hr. Gudmes opfattelse, at denne stilfærdighed skulle fortsætte hele samlingen igennem. Jeg tror i hvert fald nok, jeg kan love hr. Gudme, at der vil komme lovforslag fra min hånd, som vil være noget mere kontroversielle end det her foreliggende.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at vi vil med vedtagelsen at dette lovforslag kun tage et første skridt i retning af et bredere europæisk samarbejde om retsforfølgning i straffesager. Vi ved jo af erfaring, at de enkelte landes ratifikation af konventioner og gennemførelsen af den lovgivning, som skal tilpasses reglerne, tager overordentlig lang tid. Jeg kan til oplysning for tinget meddele, at konventionen om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme indtil dato kun er ratificeret af Danmark. Det siger jo lidt om den hast, hvormed udviklingen løber på dette område.

Der blev ikke rejst mange problemer af ordførerne. Fru Nathalie Lind sagde, at det måske var lidt uheldigt, at dette lovforslag fremsættes før forslaget om ændring af straffeloven, og det er jeg for så vidt ikke uenig i. Jeg kan meddele, at dette forslag om ændring af straffeloven vil fremkomme meget hurtigt. Jeg har i sinde allerede på minister mødet på tirsdag at fremlægge dette forslag, og det vil sige, at man kan forvente i retsudvalget at få de to lovforslag til behandling sideløbende. Men jeg kan da godt give den forelø-

bige orientering, at det, der vil komme forslag om ændringer i, er straffelovens §§ 6-9 og § 10 a.

Reglerne om danske domstoles kompetence indeholdes i straffelovens §§ 6-9. Disse bestemmelser dækker imidlertid ikke alle de tilfælde, hvor Danmark efter konventionen vil få kompetence til at behandle lovovertrædelser. Det er derfor nødvendigt ved ændring af straffeloven at tilvejebringe en sådan kompetence for domstolene.

Konventionens afsnit V indeholder regler om straffedommes retskraft, dvs. regler, der fastlægger, i hvilket omfang det forhold, at en bestemt handling har medført en strafferetlig reaktion i en stat, skal medføre, at andre stater er afskåret fra at strafforfølge den samme handling. Reglen medfører, at en kontraherende stat skal tillægge en dom afsagt i en anden kontraherende stat retskraft. Gennemførelsen af denne regel nødvendigvis gør en tilføjelse til straffelovens § 10 a, der indeholder regler om fremmede straffedommes retskraft. Forslag om disse ændringer vil som sagt komme frem allerede i den kommende uge og vil komme til behandling i retsudvalget sideløbende med dette lovforslag.

Jeg takker for den velvillige behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 16. oktober kl. 13.30 med følgende dagsorden:

1) *Første behandling af:*

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

[Formanden.]**3) Første behandling af:**

Forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter. (Ophævelse af adgangen til at oprette boligsparekontrakter).

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af selskabskatteloven, lov om særlig indkomstskat m.v. og lov om beskatning ved sammenslutning af aktieselskaber m.v. (Ændring af beskatningsprocenterne m.v.).

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.40.

13. møde.

Tirsdag den 16. oktober kl. 13.30.

Formanden: I skrivelse af 10. d.m. anmoder økonomiministeren om, at der af folketinget må blive foretaget nyvalg af et medlem til at indtræde i *repræsentantskabet for Danmarks Nationalbank* for den resterende del af den nuværende funktionsperiode indtil den 31. marts 1976, efter at medlem af folketinget Orla Møller er udnævnt til forsvarsminister.

Fra medlem af folketinget *Lis Møller* har jeg modtaget meddelelse om, at hun som følge af deltagelse i De Forenede Nationers generalforsamling ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor hun anmoder om orlov på grund af midlertidig udsen-

delse i offentligt hverv fra og med den 4. november samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

De af folketinget valgte statsrevisorer har afgivet beretning om sagen vedrørende den såkaldte „Fristad Christiania“. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget (nr. 23) findes i tillæg A. sp. 385, fremsættelsen i tidenden sp. 325).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

(Lovforslaget (nr. 15) findes i tillæg A. sp. 453, fremsættelsen i tidenden sp. 322).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johan Nielsen: I den første halvdel af 1950'erne var det færøske erhvervsliv i en elendig forfatning. Vi havde mistet de fleste skibe under anden verdenskrig, og de, som vi havde tilbage, var håbløst forældede. Det stod alle klart, at skulle man kunne leve på Færøerne, var det nødvendigt at forny fiskerflåden. Derfor besluttede man at oprette et realkreditinstitut til fornyelse af den færøske fiskerflåde, og loven herom blev vedtaget den 1. marts 1955.

Denne lov viste sig at have en meget gunstig virkning, og der blev foranstaltet for-